

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

A Debreceni Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/564-01/2018
Érkeztetés:	2018 MARCH 26.
Példány:	2
Kezelőiroda:	
Melléklet:	14 db

DEBRECENI JÁRÁSBÍRÓSÁG		
Az ügy: 23869/16		
Érkeztetés: 2018 MARCH 12.		
Pld.:	Melléklet:	Leróva ill:
	db	db

125.

Alulírott

[redacted] alatti alperes ellen a Debreceni Járásbíróság 8.P.23.869/2016/17. és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Debreceni Járásbíróság 8.P.23.869/2016/17. és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletének alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. A) Pertörténet és a tényállás ismertetése

2010. szeptemberében pert indítottunk az [redacted] ellen, az alperes képviseletét a [redacted] áta el, a Debreceni Törvényszék előtt 10.P.21.644/2010. sz. alatt. Kértük a 2003. december 16. napján kelt adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítását az eredeti állapot visszaállítása mellett. A szerződés érvénytelenségének megállapítását arra alapoztuk, hogy az előzményi perben, melyet az [redacted] jogelődje indított a városi bíróságon abban nem vizsgálták azt a tényt, hogy a szerződés 5. pontja szerint hatósági engedélyre volt szükség, melynek meglétét a városi bíróságnak tisztázni kellett volna a per során. Ennek elmulasztásával hozta meg az ítéletét, mely alapján egy forgalomképtelen dolgot, más tulajdonát értékesítette a Kft. Az általunk 2010. szeptemberében indított perben bizonyítást nyert, hogy a szerződésben vállalt kötelezettségének nem tett eleget, építési engedély módosítást nem kérte meg a tetőtér beépítésére vonatkozóan, sőt a szerződésben az [redacted] jogelődje lehetetlen szolgáltatás nyújtására is vállalt kötelezettséget. A lakásunk feletti tetőtér beépítésére építési engedély nem volt adható, mivel az OTÉK 105. §-a előírásának a lakás nem felelt volna meg. Keresetünket a Debreceni Törvényszék 2013. december 18. napján kelt 10.P.21.644/2010/65. sz. ítéletével elutasította, mely ellen 2014. április 2. napján fellebbezéssel éltünk. A Debreceni Ítéltábla 2014. december 8. napján kelt Pf.II.20.333/2014/4. sz. ítéletével az első fokú bíróság döntését helybenhagyta.

2016. június 28. napján kereseti kérelmet nyújtottunk be a Debreceni Járásbíróságnál, mely 8.P.23.869/2016 szám alatt volt folyamatban [REDACTED] tag, ügyvezető, végelszámoló alperes ellen. Az előzményi per alatt jogutódnélküli megszűnése során felszámolási eljárás helyett végelszámolással szűnt meg, törlési kérelmét benyújtotta 2014. november 14. napján. A keresetünkben a követelésünk 29.186.967.-Ft, melyből [REDACTED] 10.000.000.-Ft nem vagyoni, [REDACTED] 19.186.967.-Ft vagyoni kárigénye volt.

A kereseti kérelmünkben bemutattuk, hogy a Debreceni Törvényszék 2013. december 18-án kelt 10.P.21.644/2010/65. sz. ítélet kihirdetését követően az [REDACTED] taggyűlése 2014. 01.01. napján elhatározta jogutód nélküli megszűnését. 2014. 01.30-án a Céglőnyben közzé is tette, hogy a végelszámolási eljárását 2014.01.01. napjával megindította, [REDACTED] ügyvezetői tisztsége törlése megtörtént, végelszámolóként került nyilvántartásba. A cég vagyona 3.067.000.-Ft volt, a peres eljárásban a követelésünk 39.186.967.-Ft. A perben már [REDACTED] ügyvezető törvényes képviselői joga megszűnt. A végelszámoló a végelszámolás közzétételét követő 15 napon belül értesítenie kellett volna a végelszámolás megindításáról a folyamatban lévő bírósági eljárásokban eljáró bíróságokat 2006. V. t. 102. § (3) bekezdés h) pontja alapján. Ennek a feladatának nem tett eleget. Megszűnt az ügyvezető tisztségének törlésével, az ügyvezető által adott megbízása is, melyet a [REDACTED] részére adott, mivel a végelszámoló azt nem hagyta jóvá, illetve új megbízást nem adott. 2014. június 4-én kelt [REDACTED] által benyújtott ellenkérelme is hatálytalan, mivel jogosulatlanul nyújtotta be, illetve a „ végelszámolás alatt” megjegyzést sem tüntették fel. Jogosulatlanul állította ki a [REDACTED] a végrehajtási lapot is. Az [REDACTED] végelszámolását a peres eljárás alatt a Debreceni Ítéltábla ítélete előtt be is fejezte 2014. november 14. napján, és benyújtotta a törlési kérelmét a Cégbíróságnak. A végelszámolását addig nem fejezhette volna be, míg a peres eljárás folyamatban van, erről a 2006. V. t. 95. § (49) bekezdése rendelkezik. A zárómérleg és vagyonfelosztási javaslatában a követelésünk összegét, melyet a folyamatban lévő perben kártérítésként kértünk, nem szerepeltette, arra a 2006. V. t. 106. § (5) bekezdése alapján, mint vitatott igény arra lekötött tartalékot nem képzett. A 2006. V. t. 112. § (5) bekezdése szerint a végelszámolást „ nem lehet addig befejezni, amíg a cégnek olyan ismert követelése, vagy tartozása áll fenn, amelyről a vagyonfelosztási határozatban nem rendelkeztek. „ Követelésünket bejelenteni nem tudtuk, bejelentésünk elmulasztása jogvesztéssel nem jár, de mivel az elfogadott zárómérleg és vagyonfelosztási határozat elfogadását követően 2014. november 14. napján már csak a megszűnt cég tartozásaiért történő helyállásra vonatkozó szabályok szerint érvényesíthető a követelésünk. A vagyonfelosztási javaslat alapján a Kft vagyona 1.486.786.-Ft, ezzel szemben a per során a követelésünk összege 39.186.967.- Ft.

Végelszámolás keretében került sor a jogutód nélküli megszűnésre, akkor pótbefizetésekkel kellett volna kiegészíteni a Kft vagyont, mely tartalékba kerül. A végelszámoló nem kezdeményezte a tagok felé pótbefizetési kötelezettség teljesítését, így kezdeményeznie kellett volna a felszámolási eljárás megindítását. Mivel elmulasztotta így a végelszámoló alapos ok nélkül késlekedett a felszámolási eljárás kezdeményezésével a cég vagyonához, a károsodás összege mértékéhez igazodó töke-hozzájárulás teljesítését írja elő a 2006. V. t. 99. § (5) bekezdése. A végelszámoló tudomása volt a peres eljárásról, így ismerte a peres eljárásban a követelésünk összegét a 39.186.967.-Ft, arról is, hogy jogerős döntés a perben még nem született. A 2014. május 20. napján kelt a Cégbíróságnak küldött levelében azt nyilatkozta, hogy a céggel szemben senki sem támasztott követelést, hitelezői igényt senki nem jelentett be és a könyvekben nem szerepel senkinek a követelése. A Cégbíróságnak megküldött törlési kérelemhez mellékelte zárómérlegben, vagyonfelosztási határozatban, nem szerepeltette a követelésünket, a végelszámoló 2014. november 14. napján kelt nyilatkozatában kijelentette, hogy a társaság a tartozásait kiegyenlítette. Ezzel ellentétben a per során vitatott

követelésünkre tartalékot nem képzett, így nem biztosította igényünk jogossága esetére a kielégítési alapot, így a végelszámolás hatálya nem terjedt ki ránk, a felperesekre. A végelszámoló a hitelezők irányában nem megfelelő gondossággal járt el, ezért a 2006. V. t. 99. § (4) bekezdésében meghatározottak szerint felelősséggel tartozik. Ez független attól, hogy az előzményi perben a bíróság, hogy döntött, hisz ebben a perben a végelszámolási eljárás jogellenes befejezése, illetve az ezzel okozott kár megtérítése a pernek a tárgya.

A Debreceni Járásbíróság 2017. július 11. napján kelt 8.P.23.869/2016/17. szám alatti ítéletével a keresetünket elutasította. 2017. augusztusban fellebbezéssel éltünk. A Debreceni Törvényszék 2017. november 28. napján kelt 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

I. B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. november 28. napján kelt 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletét 2018. január 15. napján vettük kézhez. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelemmel a Kúria felé nem éltünk, illetőleg az ügyben nem kezdeményeztünk perújítást.

I. C) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Debreceni Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2017. november 28. napján kelt 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletét 2018. január 15. napján vettük kézhez. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő a 60 nap megtartásra került.

Debreceni Járásbíróság 8.P.23.869/2016/17. és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítélete álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljáráshoz való jogunkat.

II. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II. A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „ Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. „

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miatt ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelménye több elvet és garanciális elemet is magában foglal, így a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság valamint a jogegyenlőség követelményét, az ésszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslathoz való jogot és ezzel összefüggésben az indokolt bírói döntéshez való jogot is.

- Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában kifejtette: „ Az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdésben rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési

szabadságának abszolút korlátját jelenti nevezetesen azt, hogy a döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bírósági eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

A Debreceni Járásbíróság 2017. július 11. napján kelt 8.P.23.869/2016/17. sz. ítéletével szemben ez az elvárás nem teljesült. Részben felsorolja, hogy miben jelöltük meg a kártérítés alapjául szolgáló jogellenes magatartását az alperesnek, de annak kellő alapossággal történő vizsgálatát nem végzi el.

Így a kereset elutasítását iratellenesen arra alapozza, hogy kártérítés fogalmi elemei közül a kár bekövetkezése nem állapítható meg, figyelemmel arra, hogy a felperesek kereseti kérelmét a 10.P.21.640/2010. szám alatti perben elutasították, a 10. P.21.644/2010/65. szám alatti ítéletével az [REDACTED] végelszámolásának kezdő időpontját megelőzően, mely ítéletet a Debreceni Ítéletgyűlés 2014. december 8. napján kelt Pf.II.20.333/2014/4. számú ítéletével – nem fellebbezett részt nem érintve - helyben hagyott.

Ha ez a hivatkozása a Debreceni Járásbíróságnak helyesnek bizonyult volna, akkor a 2016. június 28. napján kelt kereseti kérelmünket a Debreceni Járásbíróságnál, mely 8.P.23.869/2016 szám alatt vett nyilvántartásba, mely a [REDACTED] tag, ügyvezető, végelszámoló alperes ellen indítottunk, a Pp. 130.§-a (1) bekezdésének d) pontja szerint idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, illetőleg a pert a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján meg kellett volna szüntetnie. Ezzel szemben a Debreceni Járásbíróság a keresetünket elutasította.

A Debreceni Járásbíróság indokát nem adta, hogy miért hagyta ki a felsorolásából azokat a jogellenes magatartásait az alperesnek, amely a csődbüntetés, illetve okirat hamisítással volt kapcsolatos, illetve azok bizonyítékait, amelyre hivatkoztunk és becsatoltunk.

A Debreceni Járásbíróság az ítéletében nem teljesítette indokolási kötelezettségét, akkor, amikor az ügy leglényegesebb részéről az adott tényállásra nyilvánvalóan a vonatkozó jogszabályokat felsorolja (Ptk. 339. § (1), 84. § (1), 2006. évi V. tv. 99. § (4), 95. § (4), 102. § (3), 106. § (1), 112. § (5), Pp. 3. § (3) bek.) de annak nem alkalmazása okairól nem adott számot a határozatában. A már bemutatott ítélt dologra hivatkozva utasította el a kereseti kérelmünket.

Az elsőfokú ítélet nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Nem tartalmaz utalást arra vonatkozólag sem, hogy hogyan értékelte a felperesek, illetve az alperes által előadottakat. Hivatkozik igaz jogszabályokra, de azokat a döntése meghozatalakor figyelmen kívül hagyja, nem alkalmazza. Az ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a bíróság konkrétan, milyen körülmények figyelembevételével tekintette a keresetünket megalapozatlannak, irányadó indokként a Debreceni Törvényszék 10.P.21.644/2010. sz. alatt volt folyamatban született ítéleteket vette figyelembe. A bizonyítékok mérlegelését mellőzte, azt nem indokolta. Nem tér ki a bíróság arra sem, hogy az alperes bizonyította-e, hogy végelszámolása során megtett-e minden tőle telhetőt, hogy a társaságnak a gazdasági életből való szabályos kivezetése érdekében.

Az Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) AB határozat Indokolás (31) ...”A Bíróság ugyanakkor azt is , elvi élel mondja ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati bírói fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben....A Bíróság az indokolási kötelezettségének teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdését érinti-e.”

A Debreceni Törvényszék 2017. november 28. napján kelt 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletében megállapítja:

„ a Pp. 229. § (1) bekezdésében meghatározott anyagi jogerő hatálya az ugyanazon felek (vagy jogutódai) közötti, ugyanabból a tényalpból származó ugyanazon jog iránti vitában perakadályt képez, ilyen esetben tehát valóban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasításának, illetve a per megszüntetésének van helye. Maguk az alperesek is helyesen mutatták rá ugyanakkor arra, hogy a jelen per nem ugyanazon felek között folyt, mint az előzményi eljárásban, így az említett intézkedés megtétele fel sem merülhetett. „

A Debreceni Járásbíróság megállapításának, mely szerint elutasította kereseti kérelmünket a Debreceni Törvényszék ítéletében az előbb idézettek alapján annak nem adott helyt.

Ennek alapján Debreceni Törvényszéknek a Debreceni Járásbíróság ítéletét a fellebbezésünkben kért elsődleges kérelem alapján meg kellett volna változtatnia, olyan kérdésekben is határozhat, amelyeket az elsőfokú bíróság nem tárgyalt, illetőleg nem határozott a Pp. 253. § (3) bekezdésében foglaltak alapján. A Debreceni Törvényszéknek érdemben el kellett volna bírálnia a fellebbezésünket, hiszen a polgári perekben általános ez a gyakorlat. A Debreceni Törvényszék ennek nem tett eleget, hanem az ítéletében az első fokon eljáró bíróság ítéletét helyben hagyta, indokolásában megállapítja:

„ Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta és az ítélete indokolásában hivatkozott jogszabályok helytálló alkalmazásával megalapozott érdemi döntést hozott.”

Ezzel nemcsak a már hivatkozott Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) határozatából idézetteknek nem tett eleget a törvényszék, hanem a sérelmezett első fokú döntés kapcsán igénybe vehető jogorvoslattal szemben az alapvető követelményt sem teljesítette a másodfokon eljáró bíróság. A fellebbezésemben megfogalmazott indokolási hiányosság vizsgálatát nem végezte el, így a jogorvoslat nem volt képes, hogy a döntés által okozott sérelmet orvosolja.

- „ A bírói függetlenség nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság oldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül

hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel. „ / 20/2017.(VII.18.) AB határozat (23) indokolás/

A Debreceni Törvényszék tényszerűen figyelmen kívül hagyta a fellebbezésünkben felhozott érveinket és csupán az elsőfokú határozat és az alperesi ellenkérelem keretei között vizsgálta a fellebbezést.

Hivatkozik, hogy a „ bíróságot nem terheli részletekbe menő tájékoztatási kötelezettség a bizonyításra szoruló tényekre, a bizonyítási teherre, illetve a bizonyítás sikertelenségére vonatkozóan akkor, ha a per eldöntéséhez szükséges tények a felek állításai folytán hiánytalanul rendelkezésre állnak, úgy hogy a felek kölcsönösen nem teszik vitássá, és azok tekintetében a bíróságnak sem merül fel akadálya (Kúria Pfv.V.20.843/2015/6.)”

Ennek a megállapításának indokolását nem adta meg a törvényszék. Az eljárás során csak egy dologban értettünk egyet, melyet az alperes az elsőfokú eljárásban, illetve a 2017. október 25. napján kelt fellebbezési ellenkérelmében is elismer:

„ A felperesek előadásával szemben tényként lehet rögzíteni, hogy az [REDACTED] nek sem a végelszámolás elrendelésekor, sem a befejezésekor nem volt annyi vagyona, hogy a felperesek által esetleg bejelentett hitelezői igényt kielégítse. Ebből eredően vagy tartalékot képeztek volna a tulajdonosok a vitatott hitelezői igényre, vagy megindítják a felszámolási eljárást. Nincs olyan szabály, amely úgy kötelezné a végelszámolás alatt álló társaságot tartalék képzésére, hogy arra egyébként nincs fedezete.”

A tények alapján, melyről az első fokon eljáró bíróság az ítéletében nem tesz említést, a végelszámoló a hitelezők igényét figyelmen kívül hagyta, követelésük kielégítését szolgáló összegben a tartalék képzését elmulasztotta. Így a jogutód nélküli megszűnése végelszámolási eljárással nem fejeződhetett volna be, csak felszámolási eljárással.

A tények rendelkezésre állása, melyet a peres eljárás során biztosítottunk, nem mentesítette az első fokon eljáró bíróságot, hogy mivel jogi képviselő nélkül jártunk el a per során a Pp. 7. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatásról ne gondoskodjon.

Az Alkotmánybíróság 3027/2018. (II.6.) AB határozata:

„ A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bírói magatartásban rejlő és egy objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye /36/2013. (XII.5.) AB határozat, Indokolás 48/. A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében /3242/2012.(IX.28.) AB határozat, Indokolás 13./ Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik (lásd például:34/2013.(XI.22.) AB határozat, Indokolás (25). Független és pártatlan bíraskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik /34/2013. (XI.22.) AB határozat, Indokolás 24, 21/2016. (XI.30.) AB határozat, Indokolás (38). Az Alkotmánybíróság a bírói pártatlanság megítélése során figyelembe veszi (erre nézve lásd: 34/2013.(XI.22.) AB határozat, Indokolás (3), az Emberi Jogok Európai Bíróságának erre vonatkozó joggyakorlatát, amely a bírói pártatlanság megítélésénél kiemelt jelentőséget tulajdonít a külső látszatnak. Ezzel összefüggésben a 34/2013. (XI.22.) AB határozat kiemeli, hogy azokban az ügyekben,

amelyekben a bírák pártatlansága kérdőjelezi meg, fontos ugyan az eljárás alá vont személy kételye, azonban annak van döntő jelentősége, hogy ez a kétely objektív szempontok alapján igazolható-e, vagyis a bíró pártatlanságának látszata válik-e kétségessé (Indokolás (28)3192/2017.(VII.21.) AB határozat, Indokolás(14).”

Az első fokon eljáró bíróság a már részletesen bemutatott az ítélt dologra alapítottan:

„Rámutatott a bíróság, hogy tekintettel arra, hogy felperesek az említett perben érvényesített igénye jogerősen elutasításra került, megállapítható, hogy azáltal, hogy ezen – utóbb jogerősen elutasított – követelést a felperesek nem jelentették be a végelszámolási eljárás során eljáró végelszámolónak, illetőleg a vitatott követelés nem került feltüntetésre a végelszámolási zárómérlegben, illetőleg vagyonfelosztási javaslatban, kár nem következett be a felperesek oldalán.”

Az előbb idézet első fokú bíróság megállapítása a pártatlanság követelményének látszatára sem ad, nekünk felpereseknek rója fel, hogy nem jelentettük be a vitatott igényünket. Az alperes jogellenes magatartását nem ismerteti, hogy a bíróságoknak nem jelentette be a végelszámolás megindítását. A végelszámolás befejezését és a törlési kérelem benyújtásának időelőttiségét, mellékelve a végelszámoló nyilatkozatát, hogy tartozásait kiegyenlítette, mindezt a peres eljárás alatt, 2014. november 14. napján megtörtént és, hogy a Debreceni Ítéltábla ezt követően 2014. december 8. napján hozta csak meg az ítéletét. Az a tény, hogy a vitatott követelésünket bejelenteni nem tudtuk, ez önmagában problémát nem jelent, mivel ez jogvesztéssel nem jár. De mivel az alperes a peres eljárás alatt a végelszámolását befejezte, a zárómérleg és vagyonfelosztási javaslat elfogadását követően hitelezői igényt már csak a megszűnt cég tartozásaiért történő helytállásra vonatkozó szabályok szerint lehet érvényesíteni, mely jelen esetben 1.486.786.-Ft a 39.186.967.-Ft-al szemben. A Debreceni Ítéltábla 2014. december 8. napján meghozott ítélete a végelszámoló felelősségén nem változtatott, mivel a követelésünk csekély hányadára biztosított volna csak kielégítési jogot.

A másodfokú bíróság egyetértett az első fokon eljáró bíróság megállapításával, kiegészítve azzal, hogy a végelszámoló polgári jogi felelősségének megállapítása csak megalapozott követelések, tartozások teljesítésének meghiúsulása esetén vetődhet fel. Ezen megállapítását bővebben nem fejti ki. Megismétli viszont az első fokon eljáró bíróság véleményét, annyival kibővítve, hogy felszámolási eljárásban is a vitatott igényünket akkor is be kellett volna jelenteni a nyilvántartásba vétel végett, nyilvánvaló, hogy a jogerősen alaptalannak bizonyult követelésünk alapján kifizetésre a felperesek felszámolási eljárásban sem tarthattak volna igényt.

A másodfokon eljáró bíróság pedig az első fokon eljáró bíróság jogszabálysértő ítéletét próbálja minden áron törvényesnek beállítani, mellyel nemcsak kételyt ébreszt, mivel a fellebbezésünk alapján az alperes jogszabálysértéseivel nem is foglalkozott.

A Debreceni Törvényszék ítélete a már bemutatottak alapján az ítélt dolog fennállását elveti, ugyanakkor hivatkozik a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. t. 2. § (1) bekezdésére és a 6. §-ára, mely alapján a bíróságok a vitássá tett jogról döntenek, határozataik mindenkire kötelezőek, vagyis a jogerős döntés lényege más felek közötti jogvitában sem tehető vitássá. Jelen perben ezen törvényi hivatkozás alapján az elutasítás nem indokolható, mivel ez a törvénynek semmi köze az anyagi jogerőhöz.

Véleményem szerint az eljáró bíróságok a pártatlanság látszatára sem adnak, mivel az alperes törvénysértő magatartását nem is vizsgálják a peres eljárás során.

A már hivatkozott Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „ a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is.(ABH 1998, 91, 98-99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is”(Indokolás 24).

Önmagában esetünkben a bírói út igénybevételének formális biztosítása volt csak meg, a perbe vitt jogokról a bíróságok érdemben nem döntöttek. A Debreceni Járásbíróság ítéletében nem vette figyelembe a való tényeket, mely az alperest hátrányosan érintette, a hivatkozott jogszabályok nem alkalmazásának okairól nem adott számot a határozatában. A kereset elutasítását az ítélt dologra alapította. A Debreceni Törvényszék a fellebbezésben foglaltakat csak az ítélt dolog vonatkozásában vizsgálta, a fentiekben részletesen kifejtett, a fellebbezésben, illetve a tárgyaláson bemutatott következetes bírói gyakorlatot mindenféle indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta, azzal ellentétes jogalkalmazással elutasította a fellebbezésünket.

Az ítéletekben felhívott jogszabályokból –illetve ezáltal az ítélet indokolásából – a jogértelmezés általános szabályainak megtartása mellett nem következnek a marasztaló bírói döntések, így azok – az Abh. megállapítására tekintettel – sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezett indokolási kötelezettséget, amely az ítéletek alaptörvény-ellenességét eredményezi.

Az önkéntes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz, illetve, hogy a bíróság véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A fentiekre figyelemmel megállapítható, hogy az önkényes mérlegelés és jogértelmezés sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a leírtak alapján állapítsa meg a Debreceni Járásbíróság 8.P.23.869/2016/17. és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítélete Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.

A Pp. 359/C § (2) bekezdése alapján az első fokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozatok végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

A fentiekre tekintettel, tisztelettel kérjük az alkotmánybíróságot, szíveskedjen az eljáró bíróságot felhívni, hogy rendelkezzen a Debreceni Járásbíróság 8.P.23.869/2016/17. és a Debreceni Törvényszék 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítéletének végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig.

Budapest, 2018. március 9.

Tisz

Melléletek:

- Nyilatkozat és indítvány és személyes adatok nyilvánosságra hozataláról
- Debreceni Járásbíróság 2017. július 11. napján kelt 8.P.23.869/2016/17. sz. ítélete
- 2017. augusztusban kelt fellebbezés
- 2017. október 25. napján kelt alperesi fellebbezési ellenkérelem
- Debreceni Törvényszék 2017. november 28. napján kelt 1.Pf.21.459/2017/8. sz. ítélete